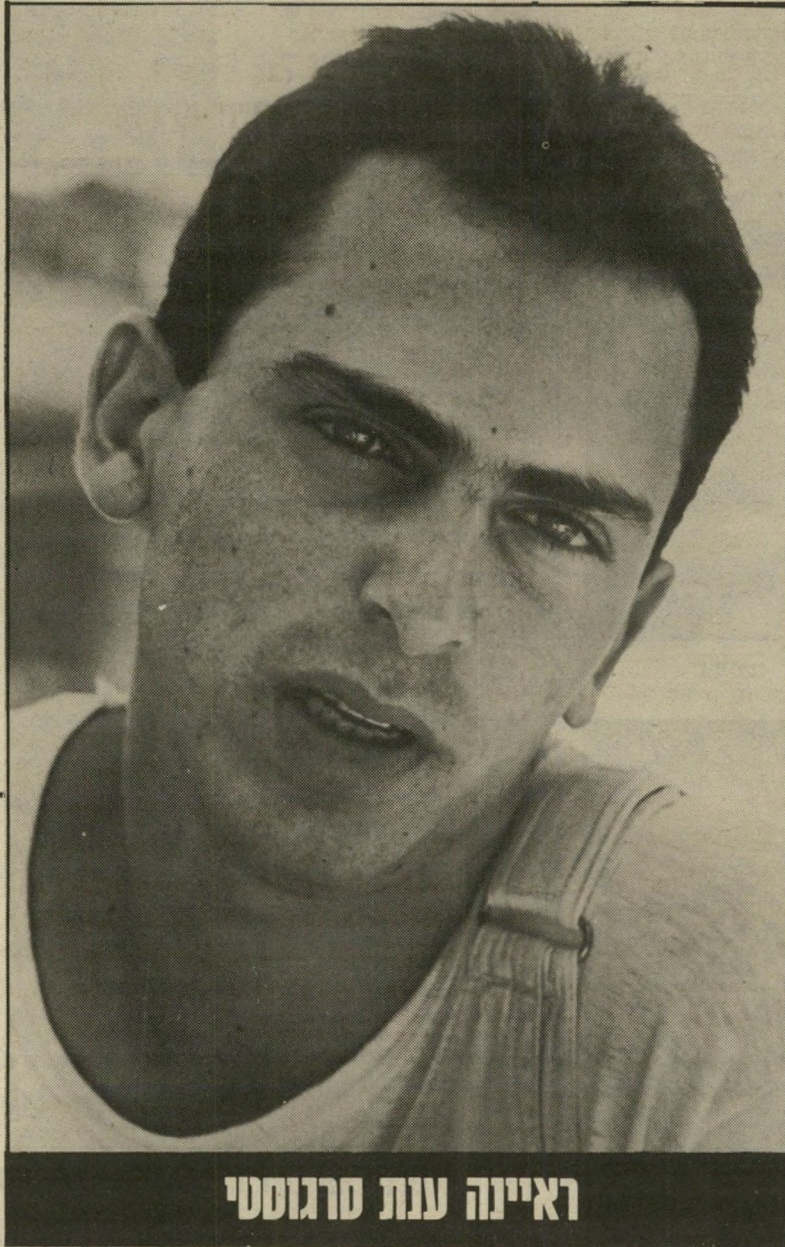

רוני פינקוביץ, שחקן בסרט „שתי אצבעות מצידון“, מספר על חוויותיו כשחקן בלבנון, על השתתפות בסרט שעושה צבא, על חשבון־נפש שלו בין שרות ביחידה קרבית לבין שרות כשחקן בצבא, ועל יציאתו של הסרט לשוק האזרחי

„הסרט נגמר בתחושה של אנחה שסוף־סוף יצאנו מלבנון, שהחרא מאחורינו. אבל הוא לא מאחורינו!“

„עשיתי אז חשבון־נפש, היראהים אחורה, אם באמת עשיתי בחידה נכונה בגיל 18 כשהלכתי לתיאטרון“

ראיינה ענת סרגוסי

„בסרט אזרחי הייתי פועל אחרת – הייתי דואג לפרמייה מיטען צד ולביטוח ריקושטיים, אבל פה כולם נרחמו“

„התחלנו לדבר על הסרט בתקופה של מיטעני־צד, של ספארי, בתקופה שהבוץ הפך למלט“

„אני בכלל לא יודע מתי הכרתי. אני לא יודע אם אקבל כרטיסים לפרמייה“

„היו צריכים לסיים את הסרט עם סימן שאלה, ולא לשים בסוף סימן־קריאה של יציאה מלבנון“

„אחרי כל השיחה

אני מאוד ממורמר!“

אם ללכת בכלל לצבא. בין החברים שלו זה לא היה מובן מאליו להתגייס. אחרי התלבטויות החליט שהוא מתגייס, אבל לא הולך ליחידה קרבית להיות פייטר, אלא מכוון את עצמו לשרת בצבא כשחקן. הוא התעקש על כך, ואחרי חצי שנה של מאמצים הצליח לעבור מיחידה קרבית, בה שירת, לתיאטרון צה"ל, שם סיים את שירותו הצבאי. הוא היה נוסע בניידת תיאטרון עם עוד שחקן, ושניהם היו מופיעים לפני יחידות שונות בצבא. „זה היה כיף והיה מעניין. זה עשה לי את השרות הצבאי, לא הייתי צריך יותר שום דבר.“

שהיא נותנת לצופים הרגשה שלבנון מאחורינו. בעוד שהיא אינה מאחורינו. הראיון עם רוני (22) נערך לפני התקלות חיילי צה"ל עם החוליה. התקלות שהוסיפה עוד שני שמות להרוגי מילחמת־הלבנון הבלתי־נגמרת. פינקוביץ למד משחק בבית־הספר התיכון תלמה ילין בתל־אביב. הוא התחיל לשחק על קרשי התיאטרון בגיל 13. מאז שיחק לסירוגין במשך שלוש שנים בהצגות שונות בתיאטרון הלאומי, הבימה. לפני הגיוס לצה"ל השתתף בסרט בחינת בגרות. בגיל 18, כשצו הגיוס היה בידו, התלבט

סג"מ. מייד אחרי סיום קורס־קצינים. עולה ליחידה בלבנון להחליף מפקד מחלקה שנהרג במארב באחד העיקולים בכביש אי שם בארץ זרועת ההרג. תמונת הסיום בסרט שתי אצבעות מצידון היא תמונה מלאת תיקווה – שירה ארוכה של טנקים וכלי־רכב כבדים העוזבים את לבנון הארוכה, והעושים את דרכם דרומה לישראל. נותנים לצופה הרגשה שזה הסוף. שיצאנו מהארץ הקשה הזאת ושבנו הביתה. שני חיילים נהרגו השבוע בלבנון ותשעה נפצעו. רוני פינקוביץ חושב שיש משהו מעוות בתמונת הסיום של הסרט. הוא אומר

רוני פינקוביץ השתחרר לפני כמה שבועות מצה"ל. עכשיו הוא נוסע לחו"ל ואחר־כך יחזור לארץ ויילך ללמוד משחק. יש לו זמן, הוא אינו ממנה, למרות שמאחוריו קריירה עניפה בשטח המישחק. הוא מופיע על הבימות והמסכים מאז היה בן 13. בעוד שבועיים אפשר יהיה לראות אותו בתפקיד הראשי בסרט מיוחד במינו שהפיקה יחידת ההסרטה של דובר צה"ל. שתי אצבעות מצידון. סרט שהתחיל כאמצעי הדרכה פנימי של צה"ל, וגמר על מסכי הקולנוע של פסטיבל הסרטים בקאן. רוני פינקוביץ הוא גדי, קצין צעיר בדרגת